

"זה תפקיד שהוא בלב העשייה, ובכל פעם שיצאתי למשמרת, הרגשתי תחושת שליחות אמיתית"

רס"ל במילואים א', בת 32, תושבת המועצה האזורית שדות דן
קצינת למד"ן בחיל האוויר, בוגרת אולפנת נווה חנה, מכינת צהלי ותוכנית המשך בעין פרת

חיל האוויר והתחתנו כשעוד היה בסדיר. הוא העוגן שלי. אז וגם היום, הוא תומך בי ומחזיק את הבית כשאני במשמרת.

ה', איך אתה חווה את השירות שלה מאז 77.10?
א' הייתה מאושרת במילואים. היא עברה מעבודה שוחקת לעשייה משמעותית וזה גרם לה לפרוץ. המשמרות אפשרו לה גם יותר זמן עם הילדים בימים שלפני משמרת לילה. היא ביקשה שאסייע לה לחזור לשירות, זה היה חשוב לה.

א', על אילו כלי התמודדות היית ממליצה לחיילות?
שני דברים עיקריים: אמונה שמה שקורה - זה מה שצריך לקרות. ודבר שני, לסמן משהו קרוב שאפשר לדבר איתו על הכול, גם במסגרת הצבאית וגם מחוץ לה. אצלי זו הייתה האמא המהממת שלי שתמכה בי בצורה מדהימה לאורך כל השירות הסדיר.

ספרי על הזדמנויות שקרו בעקבות התפקיד.
הייתי בקשר עם דרגים בכירים מאוד ועם גופים שונים, שכולם עושים עבודת קודש. זכיתי לשרת עם אנשים מדהימים וערכיים, מסמל ועד תא"ל, שכל אחד מהם יודע מה עליו לעשות וברור לו שהוא יעשה את זה בצורה הכי טובה שאפשר. כמו כמעט בכל מקום בצבא, הכרתי אנשים שונים ממני בדעות ובאורח החיים, והמטרה המשותפת קירבה בינינו. נוצרה בתא אווירה משפחתית ועד היום אנחנו נפגשים במסגרת אזרחית. למדתי המון מכל אחד ואחת שם.

צילום: אריק סולטן

רס"ל במילואים א' עם בעלה ה'

בוסט של מורל, ואמונה בקב"ה, בכוחות הביטחון ובעם ישראל.

מה האתגר הרוחני בתפקיד?
בהקשר הזה אני חייבת לציין לטובה את מטה חיל האוויר - דואגים לכל מה שחייל דתי זקוק לו: בית כנסת, עכבר מקלדת ועט של שבת, פטנט להיכנס עם התג בגרמא, קבלת שבת, מיחמים ועוד. האתגר היה בשבתות, כשעזבתי את בעלי והילדים. ידעתי שזה פוגע באווירה, אבל לקחתי את זה בפרופורציות, כשאני יודעת שיש משפחות שמבלות שבתות ושבועות שלמים בלי האהובים שלהן שנלחמים בשטח.

מי הוא שותף לדרך עבורך?
ה', בעלי. הכרנו כבר בקורס בצבא. מאז אנחנו יחד. שנינו שירתנו בלהק המודיעין במטה

ילדים נקבע שלא אמשיך במערך המילואים. רק בפברואר חזרתי למילואים, ושירתי שמונה חודשים עד הלידה.

האם המלחמה גרמה לך לראות את התפקיד אחרת?
חד משמעית כן. הרגשתי מאוד משמעותית וראיתי מיד את תוצאות העבודה שלי. זה תפקיד שהוא בלב העשייה, ובכל פעם שיצאתי למשמרת, הרגשתי תחושת שליחות אמיתית.

ספרי על אירוע משמעותי שהיה לך מהשנה האחרונה.
מטעמי אבטחת מידע לא אוכל לפרט על פעולות שקשורות בתפקיד, אבל באופן כללי כל פעולה הרואית שדרשה מלאכת מחשבת ואומץ לב, כמו חילוץ חטופים מעזה והביפרים המתפוצצים של חיזבאללה נתנה

מה את עושה בצבא?
אני קצינת להק מודיעין (למד"ן) בתא תקיפה בחיל האוויר.

איך החלטת להתגייס?
בכיתה י"ב שקלתי גם שירות לאומי וגם גיוס. בדקתי מספר מקומות לשירות לאומי, אבל הלב אמר צבא. הרגשתי שזו הדרך שלי להגשים את החזון הציוני.

האם רצית להתגייס דווקא לתפקיד הזה, ולמה?
שובצתי כחובשת, ואז שמעתי על תפקידים בחיל האוויר ונדלקתי. המדריכה שלי בצהלי ואלומה עזרו לי לשנות את השיבוץ.

איך הגיבה הסביבה להחלטת להתגייס?
בסך הכול בשמחה ובגאווה. אבא שלי העדיף שאעשה שירות לאומי, אבל כשהחלטתי להתגייס היה לו חשוב שאלך למכינה. ההורים מאוד גאים בי עד היום. סבי ז"ל מאוד התרגש והגיע לטקס הסיום שלי בבסיס עובדה.

איך נראים הימים האלה?
כרגע אני בחופשת לידה, ומחכה לחזור לשירות מילואים כשבתי תיכנס למסגרת. בזמן המילואים זו הייתה לפעמים תחושה כמו של כאוס - לשלב משמרות, חוגים, שבתות, עם העבודה של בעלי. כל שם חלל שפורסם זה חץ ללב.

איפה היית ב-77.10?
אירחתי את המשפחה בשבת - שמענו אזעקות, אחי קצין תובלה והוקפץ. רק במוצאי שבת הבנו את גודל האירוע. רציתי להצטרף למאמץ, אבל בגלל היותי אמה